

Sygn. akt II AKz 284/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SA Elżbieta Mieszkańska

Sędziowie: SA Bożena Summer-Brason

SA Wiesław Kosowski (spr.)

Protokolant: Bożena Waniek

przy udziale **Prokuratora Prok. Apel. Tomasza Janeczka**

po rozpoznaniu w sprawie A. F. (A. F.)

podejrzanemu o czyny z art. 190 § 1 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez podejrzanego

na zarządzenie

Przewodniczącego Wydziału VII Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 26 kwietnia 2013 roku, sygn. akt VII Kz 59/13

w przedmiocie odmowy przyjęcia zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego
w K.z dnia 20 marca 2013 roku, sygn. akt (...)

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i a

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2013 roku (sygn. akt (...)) Sąd Rejonowy w S.orzekł w stosunku do podejrzanego A. F.konieczność przeprowadzenia badania psychiatrycznego połączonego z obserwacją psychiatryczną przez okres 4 tygodni w celu stwierdzenia jego aktualnego stanu zdrowia psychicznego, stanu poczytalności oraz zdolności do udziału w toczącym się postępowaniu. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał na konieczność przeprowadzenia szczegółowej diagnostyki podejrzanego w warunkach szpitalnych, albowiem powołani biegli nie byli w stanie postawić ostatecznego rozpoznania w warunkach jednorazowego badania ambulatoryjnego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł podejrzany oraz jego obrońca kwestionując zasadność powyższego rozstrzygnięcia oraz wnosząc zgodnie o jego uchylenie.

Postanowieniem z dnia 20 marca 2013 roku (sygn. akt VII Kz 59/13) Sąd Okręgowy w K. zażaleń nie uwzględnił i utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Powyższe postanowienie zostało zaskarżone w dniu 22 marca 2013 roku jedynie przez podejrzanego, który domagał się wstrzymania wykonania postanowienia Sądu Okręgowego oraz jego uchylenia. W piśmie z dnia 26 marca 2013 roku zarzucił on nadto obrazę

art. 426 § 2 k.p.k., poprzez uznanie postanowienia Sądu Okręgowego za prawomocne,

a w kolejnym piśmie z dnia 24 kwietnia 2013 roku zaniechanie czynności poprzez nierozpoznanie jego zażalenia.

Zarządzeniem z dnia 26 kwietnia 2013 roku (sygn. akt VII Kz 59/13) Przewodniczący Wydziału VII Karnego Odwoławczego odmówił przyjęcia zażalenia podejrzanego A. F. na postanowienie Sądu Okręgowego w K.z dnia 20 marca 2013 roku, sygn. akt (...).

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł podejrzany zaskarżając je w całości oraz wnosząc o jego uchylenie, albowiem w jego ocenie mógł on zgodnie z obowiązującymi przepisami wnieść zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia

20 marca 2013 roku

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie podejrzanego nie może zostać uwzględnione.

Zgodnie z treścią art. 426 §1 k.p.k. od orzeczeń wydanych przez sąd odwoławczy oraz od orzeczeń wydanych przez Sąd Najwyższy na skutek odwołania nie przysługuje środek odwoławczy, chyba że ustawa stanowi inaczej. Wyrażona w treści przepisu zasada dwuinstancyjności postępowania karnego ma jednoznaczną wymowę i jest w postępowaniu sądowym wiążąca. Każdy zatem środek odwoławczy wniesiony od orzeczenia sądu odwoławczego wydanego na skutek odwołania jest środkiem odwoławczym "niedopuszczalnym z mocy ustawy" w ujęciu art. 429 §1 k.p.k., i żaden sąd nie jest uprawniony do jego rozpoznania. Wniesienie środka odwoławczego od orzeczenia sądu odwoławczego wydanego na skutek odwołania nie wywołuje więc żadnych skutków prawnych, a zwłaszcza nie obliguje sądu do podjęcia jakichkolwiek czynności procesowych. Brak jest bowiem podstawy prawnej do wydania zarządzenia o odmowie przyjęcia omawianego środka odwoławczego w trybie określonym w art. 429 § 1 k.p.k. przez prezesa sądu odwoławczego (albo też przez przewodniczącego wydziału lub upoważnionego sędziego sądu odwoławczego). Przytoczony przepis zawiera wyraźną dyspozycję w tym względzie, adresowaną do odpowiednich organów sądu pierwszej instancji i wystarczające byłoby poprzestanie na zarządzeniu administracyjno-porządkowym i załączeniu pisma do akt

z poinformowaniem adresata lub zwrócenia mu pisma (vide: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2010 roku, sygn. akt III KZ 18/10, publ. OSNwSK 2010/1/418, LEX Nr 843520; z dnia 22 marca 2000 roku, sygn. akt V KZ 23/00, publ. OSNKW 2000,

z. 5-6, poz. 52 i z dnia 19 lipca 1994 roku, sygn. akt II KO 52/94, publ. OSNKW 1994,

z. 9-10, poz. 62).

W przedmiotowej sprawie prawidłowo Sąd Okręgowy wskazał w zaskarżonym zarządzeniu, iż został wyczerpany cały tok instancji i nie jest dopuszczalne rozpoznanie kolejnego zażalenia, albowiem stałoby to w sprzeczności z zasadą dwuinstancyjności wyraźnie wskazaną w treści art. 426 § 1 k.p.k. Podejrzany złożył już bowiem zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Sosnowcu z dnia 4 lutego 2013 roku i zostało ono rozpoznane przez Sąd Okręgowy w Katowicach w dniu 20 marca 2013 roku. Złożenie zatem zażalenia na postanowienie Sądu drugiej instancji przez podejrzanego w dniu 22 marca

2013 roku nie było w ogóle dopuszczalne. Słusznie podkreśla Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia, iż w realiach niniejszej sprawy nie może mieć zastosowania treść art. 426 § 2 k.p.k., albowiem przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego było postanowienie Sądu Rejonowego, a wspomniany przepis przyznaje prawo do wniesienia środka odwoławczego tylko w stosunku do orzeczeń zapadłych przed Sądem odwoławczym, działającym jako Sąd pierwszej instancji.

W związku z powyższym należało utrzymać w mocy zaskarżone przez podejrzanego A. F. zarządzenie Przewodniczącego Wydziału VII Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 26 kwietnia 2013 roku.

Zwrócenia uwagi wymaga przy tym, by w przyszłości w tego typu sytuacjach nie były wydawane decyzje o odmowie przyjęcia środka odwoławczego, lecz by poprzestano na zarządzeniu administracyjno-porządkowym. Prowadzi to bowiem do zbędnego wydłużania procesu poprzez uruchamianie trybu kontroli instancyjnej.

ZARZĄDZENIE

O treści postanowienia zawiadomić podejrzanego.

K., dnia 22 maja 2013 roku.